

Ἀδελφοί, προῖδοῦσα ἡ γραφή ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσαστο τῷ Ἀβραάμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.

Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶ· γέγραπται γάρ· ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά· **ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.** ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, ἐπειδὴ ἡ γραφή προεῖδε ὅτι ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πίστεως δικαιώνει τοὺς ἐθνικούς, προανήγγειλε εἰς τὸν Ἀβραάμ τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα: Διὰ σοῦ θὰ εὐλογηθοῦν ὅλα τὰ ἔθνη. Ὡστε, ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι ἄνθρωποι πίστεως εὐλογοῦνται μαζί με τὸν πιστὸν Ἀβραάμ.

Ὅσοι βασίζονται εἰς τὰ ἔργα τοῦ νόμου, αὐτοὶ εἶναι ὑπὸ κατάραν, διότι εἶναι γραμμένον, Καταραμένος εἶναι ὅποιος δὲν μένει σταθερῶς εἰς ὅλα τὰ γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου διὰ νὰ τὰ ἐκτελῇ. **Ὅτι δὲ διὰ τοῦ νόμου κανεὶς δὲν δικαιώνεται ἀπὸ τὸν Θεόν, εἶναι φανερόν, διότι, Ἐκεῖνος ποὺ δικαιώνεται διὰ τῆς πίστεως θὰ ζήσῃ.** Ὁ νόμος ὅμως δὲν στηρίζεται εἰς τὴν πίστιν, ἀλλὰ λέγει, Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἐκτελέσῃ αὐτά, θὰ ζήσῃ διὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.